

saadanne Mibler, at der kunde være Tale om Udredelsen af Pensionerne. Da for ikke lang Tid siden en Professor ved Akademiet entledigedes, og man forlangte en extraordinair Pension til ham, da var der slet ikke Spørgsmaal om, at den skulde udredes af Akademiets Kasse; det ansaaes fra alle Sider for en Selvfølge, at den skulde afholdes af Finantserne. De to Ting anseer jeg altsaa for at være aldeles givne, nemlig for det Første, at disse Embedsmænd ere pensionsberettigede, og dernæst, at deres Pension skal afholdes af Statskassen. Den ærede Rigsdagsmands (Tschernings) Rhyten paa Hovedet kan i denne Henseende ikke nytte det Allermindste. Naar Forholdet er saaledes, vil der ikke være nogen overordentlig væsentlig Forskjel mellem de Herrer (S. A. Hansens og Tschernings) Forslag og mit, i Særdeleshed efterat de Herrer have erklæret, at de vare vilige til at kaste lidt Mere „overbord“; men jeg troer, at Regjeringens Forslag stemmer med den Fremgangsmaade, som dette Thing hidtil har fulgt, nemlig at indskrænke de pensionsberettigede Embedsmænds Antal paa samme Tid, som man forøgede deres Lønninger.

Spørgsmaalet om Navnet „Professor“ anseer jeg for aldeles underordnet; den ærede Rigsdagsmand (Fallefen) har virkelig en aldeles urigtig Forestilling om, hvad en Professor i det foreliggende Tilfælde er; de i Kunstverdenen meest udmærkede og fremragende Mænd bære denne Titel; der er her ikke Tale om derved at knappe dem Noget af i deres Gage, thi de svare allerede Rangstat af deres Rang. Det kan gjerne være, at 6 Professorer have udtalt sig, som den ærede Rigsdagsmand her oplæste; jeg har ikke læst det Brev, de have skrevet til ham, men der er en stor Forskjel paa at høre sig om en Rang, naar man har den, og at høre sig om den, naar man ikke har den; naar den ærede Rigsdagsmand havde spurgt de Kunstnere, som ingen Rang have, da havde deres Svar maaskee blevet ganske anderledes; — det er beshæderligt, hvorledes Folk med Hensyn til dette Spørgsmaal mene Et og sige et Andet, — lad os kun holde os til vore Theatres Fremstilling i

den Henseende, og den ærede Rigsdagsmand vil see, at det Samme gaaer derigjennem — jeg veed heller ikke, om der i Slutningen af Brevet ikke muligviis findes en Anthydning af, at man for Hustruens Skyld dog imidlertid ikke havde Noget imod, at „Førstelærere“ bleve „Professorer“. Jeg troer, at det vilde stemme med disse Læreres Stilling, om de 3 Overlærere, eller hvad man nu vil kalde dem, beholde den Titel af Professorer, de nu have. Naturligviis er det ikke nogen Grund til ikke at gaae ind paa Lovforslaget, dersom man skulde ønske, at disse Mænd bleve kaldte Førstelærere. — Førsteminister anseer jeg heller ikke paa nogen Maade for en heldig Betegnelse.

Det forekommer mig, at naar man lader Professorernes Alderstillsæg først begynde med 1ste April 1862, er der al Anledning til at lade dem begynde med den samme Gage, som er foreslaaet i Lovudkastet; hvis man derimod vil lade deres Alderstillsæg begynde at løbe fra deres Ansættelsestid, saa har jeg ikke Noget imod, at man holder sig til de 600 Rd.; men at forene begge Dele, baade at sætte Alderstillsæget fra et senere Tidspunkt, nemlig fra 1ste April 1862, og at ansætte en lavere Lønning, det er en Sammenhoben af Indskrænkninger, som jeg ikke finder ret og billig.

Fallefen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Naar den ærede Rigsdagsmand forlanger Ordet, vil jeg, da Tiden er saa langt fremrykket, see mig nødsaget til at standse Forhandlingerne.

Fallefen: Det var kun en ganske kort Bemærkning, jeg vilde gjøre.

Formanden: Sa, men andre Medlemmer kunne da ogsaa blive foranledigede til det efter at begjære Ordet for korte Bemærkninger, og der foreligger flere Afstemningspunkter. Vedbliver det ærede Medlem sin Begjæring om Ordet?

Fallefen: Nei!